

ПОРЯДОК
затвердження рішень про присвоєння вчених звань

1. Цей Порядок визначає механізм затвердження атестаційною колегією МОН рішень про присвоєння вчених звань професора, доцента та старшого дослідника (далі - вчені звання) вченими радами вищих навчальних закладів або вченими (науково-технічними) радами наукових установ (далі - вчені ради).

2. Вчені звання професора та доцента присвоюються особам, які професійно провадять науково-педагогічну або творчу мистецьку діяльність, а старшого дослідника - особам, які професійно провадять наукову або науково-технічну діяльність.

3. Вчені звання присвоюють вчені ради.

Рішення вчених рад затверджує атестаційна колегія МОН.

Головою атестаційної колегії МОН є Міністр освіти і науки, який затверджує склад атестаційної колегії в установленому законодавством порядку. Положення про атестаційну колегію МОН затверджується МОН.

4. Вчена рада вищого навчального закладу, якому в установленому порядку надано статус дослідницького, приймає остаточне рішення щодо присвоєння вченого звання, яке надсилається протягом двох тижнів МОН для затвердження (без розгляду атестаційної справи кандидата на присвоєння вченого звання (далі - атестаційна справа) на засіданні атестаційної колегії МОН) відповідно до цього Порядку.

5. Порядок присвоєння науковим і науково-педагогічним працівникам вчених звань вченими радами, основні критерії оцінки їх науково-педагогічної або наукової діяльності, а також порядок позбавлення вчених звань затверджує в установленому порядку МОН.

6. Науковим, науково-педагогічним працівникам (далі - працівники), які працюють у двох або більше вищих навчальних закладах (наукових установах), вчені звання присвоюються за основним місцем роботи.

7. Строк розгляду атестаційних справ у МОН не перевищує трьох місяців.

8. Вчене звання професора присвоюється:

1) працівникам вищих навчальних закладів (наукових установ):

які мають:

- науковий ступінь;

- вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

- стаж роботи на посадах науково-педагогічних та/або наукових працівників;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) або кваліфікаційні документи, пов'язані з використанням іноземної мови;

- документи, які підтверджують міжнародний досвід кандидата на отримання звання;

які опублікували наукові праці у виданнях, що включені до міжнародних наукометричних баз, рекомендованих МОН;

які підготували докторів філософії (кандидатів наук);

2) діячам культури і мистецтв, які працюють у вищих навчальних закладах та педагогічна робота яких відповідно до навчальних планів передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмій і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця:

які мають:

- відповідно почесне звання “Народний артист України”, “Народний художник України”, “Народний архітектор України”, “Заслужений діяч мистецтв України”;

- вчене звання доцента;

- стаж роботи на посадах науково-педагогічних працівників;

- значні особисті творчі досягнення;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) або кваліфікаційні документи, пов’язані з використанням іноземної мови;

які опублікували наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних наукових виданнях інших держав.

9. Вчене звання доцента присвоюється:

1) працівникам вищих навчальних закладів:

які мають:

- науковий ступінь;

- стаж роботи на посадах науково-педагогічних та/або наукових працівників;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) або кваліфікаційні документи, пов’язані з використанням іноземної мови;

- документи, які підтверджують міжнародний досвід кандидата на отримання звання;

які опублікували наукові праці у виданнях, що включені до міжнародних наукометричних баз, рекомендованих МОН;

2) діячам культури і мистецтв, які працюють у вищих навчальних закладах, педагогічна робота яких відповідно до навчальних планів передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмій і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця:

які мають:

- відповідно почесне звання “Народний артист України”, “Народний художник України”, “Народний архітектор України”, “Заслужений діяч мистецтв України”;

- стаж роботи на посадах науково-педагогічних працівників;

- значні особисті творчі досягнення;

які опублікували наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних наукових виданнях інших держав.

10. Вчене звання старшого дослідника присвоюється працівникам вищих навчальних закладів та наукових установ, які мають науковий ступінь; стаж роботи на посадах науково-педагогічних та/або наукових працівників; наукові праці у виданнях, що включені до міжнародних наукометричних баз, рекомендованих МОН; сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) або кваліфікаційні документи, пов’язані з використанням іноземної мови, та документи, які підтверджують міжнародний досвід кандидата на отримання звання.

11. Атестаційні справи надсилаються до МОН для розгляду атестаційною колегією МОН.

Формою роботи атестаційної колегії МОН є засідання, яке є правоможним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини її складу.

Рішення атестаційної колегії оформляється протоколом, затверджується наказом МОН та оприлюднюється на офіційному веб-сайті МОН.

12. Рішення вченої ради про присвоєння вченого звання набирає чинності з дати набрання чинності наказом МОН про затвердження рішення вченої ради та видачу відповідного державного документа про присвоєння вченого звання на підставі рішення атестаційної колегії МОН.

13. У разі недотримання вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань атестаційна колегія МОН скасовує рішення вченої ради та відмовляє у видачі державного документа про присвоєння вченого звання.

14. У разі скасування атестаційною колегією МОН рішення вченої ради про присвоєння вченого звання вчена рада може повторно прийняти рішення про присвоєння вченого звання не раніше ніж через один рік після скасування МОН рішення.

15. Державним документом про присвоєння вченого звання є атестат про вчене звання, зразок якого затверджується Кабінетом Міністрів України. Зазначений атестат оформляється і видається МОН.

Інформація про серію та номер атестата про вчене звання заноситься МОН до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Відшкодування витрат на виготовлення бланків атестатів про вчені звання здійснюється за рахунок коштів осіб, які їх отримують.

16. Особи, які отримали атестати про вчені звання до набрання чинності цим Порядком і отримують надбавку за вчене звання у розмірі, меншому за граничний розмір, за бажанням мають право пройти переатестацію з 1 січня 2017 р. відповідно до порядку, встановленого МОН.

Результати переатестації працівників враховуються керівниками вищих навчальних закладів (наукових установ) під час встановлення доплат за вчене звання в межах фонду заробітної плати.

17. У разі втрати, знищення або пошкодження атестата про вчене звання МОН видає його дублікат з новим порядковим номером відповідно до раніше виданого атестата за рахунок коштів особи, яка отримує дублікат.

Для розгляду питання про видачу дубліката атестата до МОН подаються:

особиста заява особи;

довідка органу внутрішніх справ про втрату атестата (за наявності);

копія першої сторінки паспорта;

копія втраченого, знищеного або пошкодженого атестата (за наявності).

18. На рішення вченої ради про відмову у присвоєнні вченого звання до МОН може бути подана апеляція не пізніше ніж протягом двох місяців після прийняття вченою радою такого рішення.

19. У разі надходження апеляції МОН утворює із залученням фахівців відповідної галузі знань апеляційну комісію, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів по суті виявлених недоліків.

Апеляційна комісія формується у складі голови та членів комісії. Члени апеляційної комісії призначаються за пропозицією голови. Апеляційна комісія готує висновок, який підписується всіма членами комісії.

20. Рішення МОН щодо апеляції може бути оскаржене у судовому порядку.

21. У разі виявлення МОН порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань особа, якій присвоєно вчене звання, може бути позбавлена такого звання шляхом:

затвердження атестаційною колегією МОН рішення вченої ради про позбавлення вченого звання в установленому МОН порядку;

скасування атестаційною колегією МОН рішення про затвердження рішення вченої ради про присвоєння вченого звання.

МОН має право одержувати в установленому законодавством порядку інформацію, документи і матеріали, необхідні для розгляду питання про позбавлення вченого звання.